

Piata kapitola

Rozvod! Čosi také by Marin ani vo sne nenapadlo.

Sedela za svojím stolom, a hoci v práci bola väčšinou maximálne vyrovnaná a sebaistá, otcove slová o tom, že im to škripalo už dlhšie a že chce začať nový život, ju vyviedli z miery. Vraj nový život! Nič podobné z jeho úst ešte nepočula, a tak sa spýtala, či je v tom iná žena. Keď pritakal, bola to pre ňu ďalšia rana.

Bezvýrazne zízala na monitor počítača.

Ako sa to mohlo stať? Pred dvoma mesiacmi, keď mala mama narodeniny, šla domov do Filadelfie a rodičia jej pripadali takí ako vždy. Nič nenasvedčovalo tomu, že medzi nimi niečo nie je v poriadku. Zrazu sa však rozvádajú a otec má nový vzťah. V ten víkend si domov priviedla aj Grega. Nebola teda jediná, kto sa pretvaroval.

Ak sa s niekým okamžite neporozpráva, zblázni sa. Ten, s kým túži hovoriť najväčšmi, je iba o poschodie vyššie.

Nie je to správne a števe ju, že je taká slaboška, ale nemôže si pomôcť. Potrebuje ho.

Vstala a zamierila k výtahu.

Julianova sekretárka nesedela za svojím stolom a dvere na jeho kancelárii boli zatvorené. Marin teda zaklopala a hneď otvorila. Chce len vidieť jeho tvár.

Keď ju zbadala, zjavil sa na nej šokovaný výraz. Oproti Julianovi totiž sedel starší partner Hilton Wallace.

Kedysi to bol možno príťažlivý muž, no po päťdesiatke mu ako väčšine chlapov poriadne narástol pupok. To, že cez víkendy hrával golf a tenis, nemohlo vyvážiť dlhé hodiny, ktoré roky predsedel za stolom. Mal ocelovomodré oči a najhlbšie vrásky okolo očí, aké kedy videla. Akoby nevznikali postupne, keď začal starnúť, ale ani čoby mu ich tam ktosi vyryl. V tej chvíli dodávali jeho tvári mimoriadne prísny výraz.

„Dobrý deň, Marin. Prekvapuje ma, že vás vidím na tomto poschodí,“ povedal Hilton, oprel sa o operadlo a vrhol na ňu pichľavý pohľad.

„Prepáčte, že ruším. Julian, prišla som... lebo v škatuli, ktorú si mi poslal, chýba zopár dokumentov týkajúcich sa Genie. Bola by som sa na ne opýtala Diny, lenže nie je pri svojom stole...“

„Keď príde, poprosím ju, aby skontrolovala ich zoznam,“ povedal Julian odmeraným hlasom.

Doriti, doriti, doriti! Vycúvala z miestnosti a vrátila sa do svojej kancelárie.

Zatvorila za sebou dvere a oprela sa o ne. Vzápätí sa rozhodla urobiť to, čo mala spraviť hneď. Zavolala mame. Keď sa ozvala odkazová schránka, oznámila jej, že v sobotu príde domov.

Dovtedy si to musí vyhodiť z hlavy. Áno, jej rodičia sa rozvádzajú. *Si dospelá, tak sa s tým vyrovnaj*, nakazovala si v duchu.

Nato otvorila poštu a očami preletela správy.

Jedna z nich upútala jej pozornosť. Meno odosielateľky nepoznala a v predmete stálo: *Prosím, prečítaj si to.*

Ahoj, Marin!

Snažila som sa s Tebou spojiť prostredníctvom Genie, ale odpoveď som nedostala. Napadlo mi, že moja správa možno skončila v spame, preto tentoraz píšem priamo na Tvoju adresu. Dúfam, že to je v poriadku.

Nedávno som si cez Genie robila test DNA a upozornili ma, že v databáze majú moju príbuznú. Si to Ty! Sme si také blízke, že si buď moja stará mama, alebo nevlastná sestra. Podľa Tvojho profilu predpokladám, že platí to druhé (haha). Zrejme je to pre Teba šok rovnako ako pre mňa, hoci som vždy vedela, že tá možnosť existuje, lebo mama ma vychovala sama a otec jej iba daroval spermie. Vlastne, možno si v rovnakej situácii. Tak či tak, rada by som sa s Tebou porozprávala. Moje číslo máš dole. Hocikedy mi zavolaj.

Rachel Moscowitzová

Marin zízala na obrazovku.

Čo to má, doriti, znamenať?

Odkedy Genie poslala vzorku slín, nič od nich nedostala. V podstate na to už aj zabudla.

So zatajeným dychom otvorila internetový prehliadač a prihlásila sa na súkromný e-mail. V doručenej pošte medzi ponukami od Equinoxu, aby si u nich obnovila členstvo, a reklamami od Barneys a Bergdorf's zbadala niekoľko správ od Genie.

Zaregistrovali sme Vašu testovaciu súpravu.

Dostali sme Vašu vzorku.

Vyhodnotenie Vášho testu DNA je pripravené na nahliadnutie.

S roztrasenými rukami klikla rovno na tretiu. *Zadajte používateľské meno a heslo a prihláste sa do účtu, ktorý ste si vytvorili pri registrácii.*

Používateľské meno a heslo? Usilovala sa vyloviť ich z pamäti. Prihlásila sa až po troch neúspešných pokusoch. *Upokoj sa!* Dôležité je, aby k tomu pristupovala rovnako ako ku každej novej informácii, ktorá si vyžaduje analýzu: teda metodicky, profesionálne a nezaujato.

Po niekoľkých minútach klikania sa cítila uvoľnenejšia a sebaistejšia. Zamerala sa na časť nazvanú *Detaily pôvodu*, kde bola na jednej polovici mapa sveta a na druhej zoznam regiónov s percentami. Hneď na začiatku sa dočítala, že na deväťdesiatdeväť celých dve desatiny percenta má európsky pôvod. Odhadovala, že to bude sto percent, lebo rodiny jej rodičov pochádzajú z Británie, no v súčasnosti už asi nič nie je stopercentné. Číslo, ktoré jej vyšlo, bolo zrejme tak či tak pozoruhodné.

Na mape boli farebne vyznačené oblasti, kde majú korene jej predkovia. Jedným z nich bola Británia, čo ju neprekvapilo, keďže otcovi praprastarí rodičia pochádzali z Anglicka a zo Škótska a jej mama je Walesanka. Zarazilo ju skôr to, že zvyraznená je aj oblasť na juhu Európy blízko Španielska a Portugalska.

Keď si pozrela percentuálnu analýzu na pravej strane, zamračila sa. Podľa nej má spolovice juhoeurópsky pôvod. Nedávalo to zmysel. Aj keby mal jeden z jej rodičov predka zo Španielska alebo z jeho okolia, nebola by päťdesiatpercentná Juhoeurópanka.

Istotne kdesi nastala chyba. To vysvetľuje aj ten čudný e-mail.

Najprv ho chcela ignorovať, ale žena by jej zrejme napísala znova. Bude lepšie, ak to ukončí hneď.

Jamie Brennerová

Milá pani Moscovitzová,

ďakujem za Vašu správu. Žiaľ, zdá sa, že došlo k nejakej chybe.
Prajem Vám veľa úspechov pri hľadaní rodiny.

Len čo e-mail odoslala, odhlásila sa.

Nepotrebuje sa rozptyľovať nepodloženými informáciami
o svojom údajnom rodokmeni. Jej ozajstná rodina sa práve
rozpadá.

Navyše netuší, čo s tým má robiť.